

af 29. September 1921, hvori der staar, at Staten ikke kan foretage noget i Retning af Natbelysning, saa længe Sejladsen paa Isefjords-Havnene er saa ringe som nu, og før der er oparbejdet en større Trafik. Jeg indrømmer, at der ikke ligger noget bestemt Løfte i denne Passus, men der bliver stillet visse Muligheder i Udsigt. De paagældende Byer og Holbæk spørger nu, hvor meget man ønsker, at denne Trafik skal oparbejdes, før disse Forhold kan ordnes og Sejlrenden blive belyst. For at vise, hvor stor Trafikken er, vil jeg atter bede om Formandens Tilladelse til at læse nogle Tal op. I Aaret 1920 indgik der til Holbæk 263 Skibe og Totalomsætningen ad Søvejen var 12 085 Registertons, alle indgaaede Skibe til alle Isefjords-Byerne tilsammen var 765, og den samlede Tonnage ad Søvejen var 29 439 Registertons. I 1921 vokser Trafikken, saaledes at Holbæk Havn i dette Aar besjles af 438 Skibe med 31 718 Registertons; til samtlige Isefjords-Byer indkom 1 259 Skibe med 80 944 Registertons. I 1922 indkom til Holbæk 456 Skibe med 65 915 Registertons; til samtlige Isefjords-Byer indkom 1 187 Skibe med 122 219 Registertons. Og endelig i 1923 indkom til Holbæk 643 Skibe med 107 649 Registertons, og til samtlige Isefjords-Byer indkom 1 481 Skibe med 175 735 Registertons. Ser vi paa den samlede Tonnage, der siden 1920 er gaaet ind til Holbæk, er den gaaet op fra 12 085 Registertons i 1920 til 107 649 i 1923, det vil sige det nidobbelte, og til de samlede Isefjords-Byer indgik der i 1920 29 439 Registertons, men i 1923 175 735, det vil sige det seksdobbelte.

Jeg synes, det er ret anstændigt, det, man præsterer her i Retning af at bringe Trafikken op. Og saa vil jeg gerne spørge, hvor længe man skal vente, hvor højt de Autoriteter, der er raadgivende for det høje Ministerium, mener, at man skal bringe det op. Det forekommer mig, at det er den samme Historie som med Æslet; man spændte et Knippe Hø foran Mulen og lod det løbe derefter i strakt Karriere. Det vil interessere de paagældende Byer at faa at vide, hvor lang Vejen er.

De Autoriteter, der er raadgivende for Ministeriet, har ment, at man skulde have faste Ledefyr. Det er netop det, der i Særdeleshed gør Historien noget kostbar. Men jeg har fra anden Side erfaret, at praktiske Søfolk, Skibsførerne, som befarer disse Farvande, mener, at de kan klare sig med 4 Lysbøjer, og hvis det er Tilfældet, vil det simplificere og billiggøre Sagen i nogen Grad. Og jeg vil saa foreslaa den højtærede

Minister, som har med Sagen at gøre, at han i Stedet for at rette sig efter nogle Autoriteter, som dog ikke har Ansvarret i de enkelte Tilfælde, hvis det gaar galt, henvender sig til de paagældende Lodser. Og hvis disse Lodser mener, at man kan nøjes med Lysbøjer, ser jeg ikke, at der kan være saa stor Betænkelighed ved at nøjes dermed.

Medens jeg taler om Havne- og Besejlingsforholdene i Isefjorden, vil jeg gerne gøre en Forespørgsel om den Statsbryder, som man nu tænker paa at sætte i Gang for at holde Forbindelsen til Provinshavnene ved lige. Den er projekteret at skulle koste 1,2 Mill. Kr., og Meningen er, at Provinshavnene skulde udrede Halvdelen og Staten den anden Halvdel. En Havn som Holbæk Havn har megen Interesse af en saadan Isbryder. Saa vidt jeg ved, er der nu allerede af de interesserede Havne tegnet et Beløb paa godt 300 000 Kr. eller lidt mere; Holbæk Havn har for sit Vedkommende forhøjet det Beløb, den oprindelig havde tegnet sig for, 12 000 Kr., til 30 000 Kr., og der er vel Haab om, at man kan naa de stipulerede 600 000 Kr. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at Arbejdet sættes i Gang, selv om man ikke har akkurat de 600 000 Kr., som forlanges; Staten løber saa maaske den Risiko at maatte overtage en større Kvotadel end oprindelig paatænkt, men jeg tror, at denne Sag har en saa stor Interesse, hvis vi faar en Isvinter igen, at Isbryderen bør bygges saa hurtigt som muligt for at kunne gøre Nytte i paakommende Tilfælde.

Der er et andet Forhold i Holbæk, jeg gerne vil omtale. Man har i Holbæk et Amtssygehus, som er ret gammeldags indrettet. I de Tider, da man havde mange Penge, besluttede man at bygge dette Sygehus om eller rettere sagt at opføre et helt nyt. Man havde Grunden, men da det saa kneb med Pengene, blev Sagen stillet i Bero, og nu er den endeligt opgivet, saa nu maa man bygge det gamle Sygehus om, udvide det noget og modernisere det saa godt som muligt. Dette Sygehus har altid været stærkt belagt, og det er klart, at det under Ombygningen kun vil være i Stand til at modtage færre Patienter end før. Man kan ganske vist hjælpe sig paa forskellig Maade, med Træbarakker og Døcker-ske Filttelte, men nu, da vi gaar Vinteren i Møde, vil disse Foranstaltninger vistnok ikke være gode. Men saa har man i Holbæk et Militærsygehus, som vist ikke er stærkt benyttet. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om der ikke kunde træffes